

INTRODUCCIÓ

L'estudi de la Numismàtica a Catalunya té uns orígens molt antics i de caràcter múltiple.

Això és molt comprensible si tenim en compte no sols la importància de la moneda en la vida dels homes sinó també la diversitat de punts de vista des dels que pot interessar.

Recordem, com a exemples, ja en el segle XV, el colleccionisme numismàtic del príncep Carles de Viana, el catàleg descriptiu de monedes d'ús corrent redactat per Pere Miquel Carbonell, i el tractat de la moneda en relació amb l'economia d'Arnau de Capdevila.

Potser resultaria ara fora de lloc el seguiment minuciós d'aquests aspectes al llarg dels segles, però si vull recordar que entre les primeres obres de caràcter fonamental editades per l'Institut d'Estudis Catalans hi ha els tres volums de Joaquim Botet i Sisó «Les Monedes Catalanes», publicats entre el 1908 y el 1911.

Ara bé, per molt important que sigui l'esforç de Botet i Sisó amb tot el repertori de documents i catàlegs de monedes aplegats per ell, que justifiquen l'edició facsímil del 1976, hauria estat molt greu que aquests treballs no haguessin tingut una desitjable continuïtat.

Però els fets han estat per sort diferents, i encara que hi hagi hagut interrupcions, endarreriments i dificultats, la tasca individual agrupada avui entorn d'una nova filial de l'Institut d'Estudis Catalans, la Societat Catalana d'Estudis Numismàtics, de la que ací es mostren alguns resultats molt valuosos, és garantia de la qualitat i de l'estabilitat dels estudis numismàtics en el nostre país.

JOAN AINAUD I DE LASARTE

President de l'Institut d'Estudis Catalans